

Land, saa det ser ud til, at Summen ikke er overvættets høj.

Det næste Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede til mig, gik ud paa, hvorvidt jeg agtede i indeværende Aar at forelægge et Lovforslag om en forandret Undervisning paa Landbohøjskolen. I 1912 blev der nedsat en Kommission angaaende denne Sag, og i Juli 1914 blev der afgivet en Betænkning, som er omdelt paa Medlemmernes Pladser og sendt til Undervisningsraadets Erklæring. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at der her tiltrænges en Omordning, jeg mener endog, at den tiltrænges haardt, og jeg er ogsaa villig til, saa snart ske kan, at forelægge Lovforslag i saa Henseende, men det ærede Medlem vil af den ommeldte Betænkning se, at der, hvis der skal foretages en saadan Ændring i Undervisningen, som Kommissionen foreslaar, dertil kræves adskillige Nybygninger eller Ombygninger paa Landbohøjskolen, og derom udtaler Kommissionen sig slet ikke. Den udtaler sig hverken om, hvorledes det skal foregaa eller om Omkostningerne derved, og jeg følger mig overbevist om, at hvis et saadant Lovforslag forelægges Rigsdagen, vil Rigsdagen straks spørge, hvad Bekostningen vil blive. Derfor er det nødvendigt, at der, før Lovforslaget forelægges, fremskaffes Oplysninger i saa Henseende.

Den Omtale af Tiendeaflysningen i Odense Amts 5te Kreds, som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) indlod sig paa, gav Anledning til, at det ærede Medlem fra Bogense (G. Fog-Petersen) rettede det Spørgsmaal til mig, om jeg ikke vilde være villig til ekstraordinært at fremme Tiendeaflysningen i dette Sogn, idet det var ekstraordinære Forhold, der havde været medvirkende til, at Sagen saa sent var kommet frem. Men jeg maa give det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) Ret i, at jeg kan ikke fremme denne Sag ekstraordinært, selv om jeg gerne vilde gøre det. Der staar i Loven, at Tienden kun kan afløses ved en 1ste Januar, og vi staar nu saa nær ved 1ste Januar 1915, at noget saadant ikke kan ske, naar den lovbestemte Frist skal overholdes. Forholdet med Hensyn til Tienden derovre ser ud til at være det, at den først kan afløses den 1ste Januar 1916.

Det ærede Medlem fra Lyngby (Abrahamsen) omtalte et Andragende fra Fiskeriforeningerne i Taarbæk med flere Byer ved Øresund om at faa Statsstøtte til disse Foreninger paa Grund af det Afbræk, de paagældende Fiskere har lidt ved de Mine-

spærringer, der er foregaaet i Øresund. Jeg ser godt, at Minespærringerne, og hvad dermed staar i Forbindelse, har været til stor Gene for Fiskerne, og det er meget trist. Men Fiskerne er ikke de eneste, der lider under de nuværende overordentlige Forhold, skønt jeg maa indrømme, at der neppe er noget selvstændigt Erhverv her i Landet, som lider i højere Grad derunder end netop Fiskerne. Naar jeg alligevel ikke har kunnet tage Hensyn til dette Andragende, er det, fordi dette Spørgsmaal rettest bør overvejes i Forening med Rigsdagen, thi gaar man ind paa at give Tilskud til Fiskerne paa den Maade, som det her kræves, følger deraf, at man ikke kan standse dermed. Da Andragende derom ogsaa er indsendt til Rigsdagen, er der god Anledning til at faa en Forhandling med det Udvalg, som vil beskæftige sig med dette Andragende, og til en saadan Forhandling skal jeg være villig, og jeg skal tilføje, at jeg meget gerne ser, at man støtter disse Fiskere, hvis der er en Udvej dertil.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) udtalte Ønsket om, at den Gruppe værnepligtige, der betegnes som Reserveunderofficerer i Marinen, skulde have et Tillæg til den almindelige Lønning. Dette Ønske forekommer mig at være i sig selv berettiget. Der er for nylig kommet et Andragende fra denne Gruppe, og vi har ment at kunne stille os paa samme Maade overfor dem, som vi efter Aftale med Finansudvalget har stillet os overfor Reservebefalingsmænd i Hæren, nemlig saaledes, at de faar et Tillæg, der nogenlunde svarer til en Fjerdedel af det, som kan regnes for deres regelmæssige Lønning, dog saaledes, at vi her naturligvis, hvor de modtager Kost, tillige beregner Værdien deraf. Det ærede Medlem omtalte, at Hjælpekasserne behandlede denne Gruppe som Underofficerer og ikke mente at kunne yde Tilskud til deres Familier. Dette beror paa en Fejltagelse. Det er rigtigt, at de skulde behandles som Underkorporaler, og der vil fremkomme den fornødne Vejledning for Hjælpekasserne i den Retning. Det er naturligvis Titelen, der har virket vildledende her, idet Titelen ikke svarer til den Stilling, som ifølge Loven er bestemt for den vedkommende Gruppe Mennesker.

Det ærede Medlem fremdrog derpaa atter Forholdene for Store Bælts-Eskadren med Hensyn til Landlov og Orlov. Der